

Alexandrei

George Pena

Când vei veni, sufletele, la mine,
să te îmbraci cu liniște și tăcere
și mai cu seamă, inima din tine
s-o lași să bată-n voie cu sfâșiere.

Am să te-aștept năucit în mahnirea
spulberată între distanțe acum;
așa cum m-a îndumnezeit iubirea
din nori și din stele am să te-adun.

Să aduci surâsuri vestite de buze,
ochii tăi să clipească ceva nefiresc;
și dacă-s sfios, azi, să nu te-amuze
că în sărutări, eu, am să te zidesc.

Și am să tot uit capriciile asedierii,
mereu întârzierile vor fi prelungi;
ai să mă stingi cu prima ivire a verii,
cu liniile tale fine - calde și lungi.